

baptist.dk

2

Flyt dig

2017

Indhold

I Flyt dig!

3 Flyt dig!

– leder

4 Nærvær i bøn og samtale

– en huddling-proces i Holstebro

6 Hvorfor »kristen yoga«?

– Rie Frilund Skårhøj forklarer

8 Lad Gud flytte dig

– om helliggørelse

10 Christfulness

– trospraksis som udviklingsvej

12 En samtale om spejder – mission – menighed

– menighedens engagement

14 Man kommer først til sig selv ved at se op

– mod- eller medkultur

17 Johnnys åndelige vandring – så langt

– et stærkt vidnesbyrd

20 En trekantet menighed i Vrå

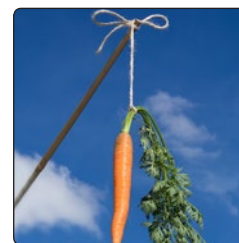
– om menighedsudvikling

22 Fest i Østervrå Frikirke

– ny kirkebygning i Østervrå

24 Reformation – rødder og retning

– om sommerstævnet 2017

[📷] Bent L. Hansen

26 Rikke – præst og single-mor

– at vælge et donorbarn

29 Serie om kirkeåret

– påsken

30 Det store udsyn

– forventninger til lederkonferencen

31 Temadag for teologistuderende

31 Navne

32 Står Folkekirken last og brast med os andre?

– om imam-love og Trossamfundsudvalget

34 Kvinder i Burundi

– projektartikel

36 Livets summetone: Fællesskabets opstandelseskraft!

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 2, 2017 – 164. årgang

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Lea Binta Kjeldgaard, tlf. 6016 1219, leabinta@gmail.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Aarhus
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 3.150

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 3: 19. maj. Deadline 20. marts
Nr. 4: 14. juli. Deadline 15. maj
Nr. 5: 6. oktober. Deadline 7. august

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 2299 6483 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Flyt dig!

Normalt vil jeg læse temaet for dette nummer som en vrissen ordre fra et menneske med kort lunte, der mæser sig frem med albuerne ude til siderne. Sådan er det ikke tænkt! Det er tænkt som en kærlig hvisken i hjertet: »Kom. Det er meningen, du skal flytte dig.«

[≡] Lone Møller-Hansen

[☐] Bent L. Hansen

Der er en grund til, at vi er skabt med fødder og ikke med rødder. Det er meningen, vi skal flytte os. Derfor bliver vores samvær med Gud også betegnet som en vandring. Gud er med på vores livsvandring.

Vi kender det fra bibelhistorien om jødernes 40 år i ørkenen, hvor de bestandigt bevæger sig rundt som nomader, ledt af Gud fra en ildsøjle om natten og en røgsøjle om dagen. Jesus bevæger sig også konstant – i pendulfart mellem Galilæa og Jerusalem. Heller ikke han er længe på samme sted.

På vej med Gud

baptist.dk beskriver i dette nummer flere åndelige vandringer. Metodistpræsten Anne Thompson skriver om »Helliggørelse«. Præsten fra »I Mesterens Lys«, Ole Skjerbæk Madsen, beskriver »Christfulness« som et kristent modstykke til Mindfulness – om, hvordan vi bliver ét med Kristus. »Yogafaith« er et nyt tiltag, hvor krop og sjæl kobles sammen i åndelige og fysiske øvelser – med kristent fortegn. Det fortæller Rie Skårhøj om.

Bladet rummer også personlige vidnesbyrd om, hvordan fællesskaber og enkeltpersoner er blevet flyttet igennem det, der kaldes huddling – et engelsk udtryk, der handler om at stå sammen og løfte hinanden i fællesskab. Johnny Wendell beretter rørende ærligt om sin vandring med både Gud og mennesker, og fra Vrå og Holstebro er der beretninger om, hvordan menigheder har flyttet sig fra krise til glæde og optimisme.

» Der er en grund til, at vi er skabt med fødder og ikke med rødder. «

Se op

For at se, hvor du skal flytte dig hen, skal du se op! Det er budskabet fra Daniel Øhrstrøm. Hvis vi hele tiden ser ned, risikerer vi at gå vild eller gå ind i noget. Ved at kigge op får vi øje på Gud og hinanden. Og så får vi forhåbentlig lyst til at flytte os. Både personligt og som menigheder. Af lyst og glæde.

Nærvær i bøn og samtale – en huddling-proces i Holstebro

I Holstebro baptistmenighed har vi haft den store glæde og det privilegium at være med i KirkePlanterNet, der er et undervisningsforløb på to år. Det har givet os en masse redskaber til at forny, inspirere og sætte fokus på, hvorfor vi er kirke lige dér, hvor vi er.

[≡] Hanna Ringgaard og Hanne Kiel
[📺] Fra video af Bente og Bent Hansen

Vi havde brug for et forløb, der kunne fastholde os i det, vi har gang i. Vi ville gerne investere tid i at blive udrustet til at være disciple og bære frugt samt i at være målrettede i det, vi gør.

Huddle-gruppe

Som menighedsråd fik vi også mulighed for sammen at danne en Huddle-gruppe. Egentlig havde vi ikke tænkt os, at vi skulle i gang, men Erland Grarup ringede og tilbød at lave et huddle-forløb med os. Det takkede vi ja til.

Så i trygge rammer, motiverede og fulde af forventning til, hvad Gud ville gøre i vores liv, mødtes vi hver anden uge, i alt ti gange. Hver gang var der afsat 1,5 time til undervisning, samtale og bøn. Vi blev hver udrustet med en lille notesbog til at skrive aftaler, noget vigtigt eller bare egne notater.

Hvad siger Gud til mig?

Det, der er fokus på i en huddle-gruppe, ser således ud – fordelt over ti sessioner:

- Fysisk og åndelig livsrytme
- Hvornår læser jeg i Bibelen?
- Hvornår beder jeg?
- Hvordan tjener jeg menigheden?
- Hvem er jeg sendt til?

Tid til bøn og stilhed

Personligt oplevede jeg, hvor vigtig det er for mig at hvile; helt bevidst at sætte tid af til at være sammen med Gud. Vi har ofte travlt med mange ting, men hvornår bruger jeg tid til at læse i Bibelen og bede? Jeg fik lavet en plan og en liste over de mennesker, jeg gerne ville bede for hver dag. Jeg

fik større glæde ved at gøre noget i menigheden, fordi der kom balance imellem at tjene og at være i stilhed.

Og til eftertanke

Jeg fik også tænkt over, hvad der er min opgave i menigheden. Hvad brænder jeg for? Er jeg i den tjeneste, jeg gerne vil være i? Er der nogen i menigheden, jeg gerne vil vandre med, dele liv og fællesskab med på en særlig måde?

Det har vi fået givet videre til menigheden, og mange har oplevet, at de har ting til fælles med andre, som de ikke har tænkt på. Mange har behov for at finde én at følges med. Og lige præcis det har gjort, at mange små fællesskaber er opstået, fx bede- og bibelgrupper.

» *Jeg fik større glæde ved at gøre noget i menigheden, fordi der kom balance imellem at tjene og at være i stilhed.* «

» Vi kunne støtte hinanden i det, vi stod i, men også udfordre hinanden på en kærlig måde. «

Kaldsudfordring

Jeg blev også udfordret på kaldet til at gå ud i verden. Jeg har let ved at være i det trygge fællesskab sammen med dem, jeg kender, og som kender mig. Er jeg klar til at gå ud? Til at tage arbejdshandsker på? Til at gå ud og gøre en forskel?

Ved hver samling talte vi om, hvad der var vores »Kairos« – en oplevelse, noget der har udfordret os personligt siden sidst eller noget der fik os til at standse op, lytte til Gud og handle på det. Det er vigtigt for mig

at bede om Guds vejledning i alt – og ikke gå mine egne veje og tro, jeg selv kan.

Den største oplevelse og glæde

Det har helt sikkert været det, at der har været tid til at dele liv, både det gode og det besværlige. Vi kom tættere på hinanden. Vi kunne støtte hinanden i det, vi stod i, men også udfordre hinanden på en kærlig måde. Vi kunne holde hinanden fast på personlige aftaler. Og ikke mindst fik vi mulighed for at bede sammen. Vi er helt

sikker gået stærkere ud af det; udrustet til den opgave, Gud har sat os i!

Centrale skriftsteder i processen

»Jeg når aldrig uden for din rækkevidde, hvor jeg end er, er du nær hos mig.«
»Undersøg mig og se på mit hjerte, Gud Gransk mine motiver og afslør mine tanker! Hvis du ser, at jeg er kommet på afveje, så led mig tilbage til det evige livs vej!«

Salmernes Bog kap. 139, vers 6 og 23-24 læst fra »Bibelen på Hverdagsdansk«.

Hanna Ringgaard

- 57 år, har boet i Holstebro siden 1982
- uddannet gartner
- menighedsrådsformand og aktiv i søndagsskole og børnearbejde

Søg mere viden

Om Holstebro menighed:
www.youtube.com/watch?v=mUELJoyxlb4
Om KirkePlanterNet:
www.kirkeplanternet.dk
Om Huddling:
mosaiknet.weebly.com/uploads/2/4/3/8/243865/mosaikbogen_-_website.pdf
s. 50-52

Hvorfor 'kristen yoga'?

For et par år siden havde jeg en idé om, at hinduer brugte yoga som en slags tilbedelse – i stil med at kristne synger lovsange eller salmer. At de enten kom i ekstase gennem yoga eller forsøgte at forsvinde fra virkeligheden gennem yoga-meditation. Siden fandt jeg en masse gratis yoga-videoer på YouTube. Til min overraskelse opdagede jeg, at moderne yoga primært var ›fitness‹ kombineret med dybe stræk og fokus på vejrtrækning.

[≡] Rie Frilund Skårhøj

– en af grundlæggerne af

Crossyoga / Yogafaith Danmark

[📷] Dee Jones

Efter online yoga oplevede jeg at være rolig og have mere mental plads til bøn og bibellæsning. Det var derfor naturligt for mig at undersøge, om nogen havde koblet kristen tro med yoga. Efter lidt søgen fandt jeg Yogafaith – eller Crossyoga, som vi nu kalder det i Danmark og Skandinavien. At lave crossyoga er en af de bedste gaver og opgaver, Gud har givet mig.

Er al yoga så bare helt fin?

Hvis nogen siger: ›Jeg dyrker sport‹, vil de fleste spørge: Hvilken slags sport? Foldbold, golf, svømning? Tilsvarende med yoga. Der findes 100-vis af yogaformer. I dag er yoga blandt andet akrobatik, styrketræning, meditation, dans og bevægelser i vand.

Yoga har udviklet sig mere de seneste 40 år end de tidligere 3.000 år. Vestlig bevægelsesyoga (Hatha yoga) består primært af stillinger og teknikker, som er opfundet i vesten siden 1970'erne.

» Gud har skabt mennesket med en krop, et intellekt og en ånd. Alt hænger sammen og påvirker hinanden, om vi vil det eller ej. «

Yoga er nogle steder ren fitness, og andre steder har man et mere spirituelt udtryk. De fleste vestlige yogainstruktører hævder, at yoga er spirituel ved at være ›ikke fordømmende«. Alle religiøse holdninger skal kunne rummes i yoga. Dvs. man ønsker ikke at pådutte hindu-filosofi, men grundtonen er, at der er mere i tilværelsen end det, videnskaben kan bevise.

Skulle jeg gå til yoga som deltager, ville jeg snakke med instruktøren om dennes motiver. Der er typer af yoga, som jeg ikke vil deltage i. Enten fordi der indgår bevægelser, som ikke er sunde for kroppen, eller fordi en særlig yogatype ikke stemmer overens med min tro. Det kunne fx være kundalini-yoga.

Hvorfor blande ›motion«, bibel og bøn?

Årsagen er på sin vis enkel: Gud har skabt mennesket med en krop, et intellekt og en ånd. Alt hænger sammen og påvirker

hinanden, om vi vil det eller ej. Stress og tankemylder påvirker søvn og appetit og måske derfor også oplevelsen af Guds nærvær. Smerter påvirker humøret og overskuddet, mens positive tanker, fx ved alvorlig sygdom, kan forbedre din fysik. Dybe vejrtrækninger, som bl.a. bruges i yoga, aktiverer det beroligende nervesystem og afhjælper derfor stress – sådan har Gud skabt os.

Hvis rolige bevægelser og dybe vejrtrækninger gør noget godt for os, hvorfor skal kristne så ikke bruge det? Hvorfor ikke bruge kroppens bevægelser som et redskab til at styrke troen og kaldet? Ingen religion kan tage patent på særlige bevægelser eller på vejrtrækningen. Er Jesus i fokus, kan jeg ikke se noget problem i at lave ›kristen yoga«. Man kan kalde det ›bevægelser, stræk og bøn«, men så vil kirkefremmede typisk ikke ønske at deltage. Yoga er trendy, og der er nærmest automatisk interesse for alt, som betegner sig som yoga.

» Der er typer af yoga, som jeg ikke vil deltage i. «

Crossyoga

Crossyoga tager typisk en time, og instruktøren begynder med bøn og ofte en bibeltekst som tema. Med dybe vejrtrækninger beder instruktøren Guds ånd om at fylde deltagerne. Der gives slip på eventuel stress, vrede, frustration, sorg mm. Derefter er der forskellige bevægelser og stræk. I en ›slow time« bruges op til et minut i hver stilling, mens en ›flow time« er kendetegnet ved hurtigere skift mellem bevægelserne. Undervejs er der typisk bøn eller refleksioner over temaet.

Alle timer afsluttes på gulvet liggende i en afslappende stilling. Her opfordres deltagerne til at hvile i Guds kærlige favn. Nogle gange laver instruktøren en meditation, andre gange er der stilhed i 5-10 minutter.

Læs også www.crossyoga.dk og www.Yogafaith.dk

Længe før Svend Brinkman fandt det nødvendigt at gøre op med trangen til selvudvikling, opstod tanken om helliggørelse blandt metodister i England.

Lad Gud flytte dig

Tanken om helliggørelse indebærer, at mennesker ved at tage ansvar for deres åndelige liv og deres egen livsførelse kan samarbejde med Gud, så det bliver muligt for Helligånden at forandre mennesket til større lighed med Gud. Men kun lighed i kærlighed, ikke i visdom, ufejlbarlighed, almægtighed eller andre af Guds karakteristika. Derfor kaldes helliggørelse også for »fuldkommenhed i kærlighed«.

[≡] Anne Thompson

[📷] Flickr – Andrew Kraker

I følge tanken om helliggørelse er målet for vores liv ikke at blive lykkelige, men at blive kærlige eller gode. Ønsker du et liv i udvikling rettet mod Gud, er tanken om helliggørelse en perle, der er værd at kigge nærmere på.

Kærlighed, der fortrænger synden

Fuldkommenhed i kærlighed betyder, at kærligheden optager så meget plads i dig, at der kun er kærlighed som bevæggrund for tanker, ord og handlinger. På engelsk er udtrykket »love excluding sin«: »Kærlighed, der fortrænger synden«, så vi bliver fornyet og kommer til at ligne Gud.

Billedet, som bruges til at illustrere det, er et glas, der først er fyldt med olie. Hvis man så hælder vand i glasset, vil olien

flyde ovenpå vandet, og efterhånden som vandet fylder glasset, vil olien gradvis flyde ud over glassets kant. Til sidst vil der ikke være andet tilbage i glasset end vand. Vandet har fortrængt olien. På samme måde vil Guds kærlighed lidt efter lidt fortrænge synden i vores liv, hvis vi giver den lov. Guds kærlighed vil fordrive al synd fra vores tanker, handlinger og motiver.

Det er vigtigt at huske på, at syndfri i denne forståelse kun gælder den synd, du selv begår. Ingen af os bliver fri for den oprindelige synd, der gjorde verden skæv efter det, vi kalder syndefaldet. Uanset hvor åben du er for Gud, vil det ikke ændre

» Derfor er vi nødt til at samarbejde med Guds Helligånd, hvis vi skal blive fuldkomne i kærlighed. «

på, at din tilværelse her er med til at forurene eller undertrykke andre. Det er »kun« den personlige synd, vi kan blive fri af.

Det er også vigtigt at forklare, at syndfri hverken betyder fejlfri eller ubegrænset. Som menneske bliver du både sulten og træt, du kan ikke overkomme alting, og det er ikke muligt at være flere steder på én gang. Fordi vi er begrænsede, vil vi begå fejl. Kun Gud er ufejlbarlig. Det bliver – desværre – stadig muligt at såre andre mennesker i god tro.

Helliggørelse er Guds værk

Det er Guds ånd, der arbejder i os. Derfor er vi nødt til at samarbejde med Guds Helligånd, hvis vi skal blive fuldkomne i kærlighed. En enkel rettesnor af John Wesley¹⁾ for at være åbne for Gud er at undgå det onde, gøre det gode og holde os nær ved Gud.

For at være nær Gud taler man i meto- dismen om de fem nådemidler: At bede, at læse Bibelen, at faste, at deltage i gudstjeneste og at gå til nadver. Vi undgår det onde ved at lade være med at gøre det, som vi ved, skader os selv eller andre. Det gode gør vi ved at tage os af andre og vise barmhjertighed.

1) John Wesley, 1703 - 91: eng. teolog, medstifter af den metodistiske bevægelse, der senere blev en selvstændig kirke.

» Deres måde at tænke
hellighed på var praktisk og
egentlig let at gå til. «

Hellighed i praksis

Metodisterne mente oprindeligt, at det var nødvendigt uge efter uge metodisk at søge Gud, undgå ondt og øve godt. Deres måde at tænke hellighed på var praktisk og egentlig let at gå til. Samtidig er det krævende, fordi det ofte er at gøre de små ting til dagligt, der kræver mest af os. Det er lettere at gøre store ting en gang imellem end at gøre en lille ting hele tiden.

Tanken om helliggørelse giver os ansvar for vores egen livsførelse; det er ikke lige meget, hvad vi gør, eller hvordan vi plejer vores tro. Sammen med Gud kan du forandre dig. Du kan få det bedre, blive bedre, leve et mere fuldt og helt liv i Guds kærlighed.

Læren om, at det er muligt at blive fuldkommen i kærlighed på denne side af himlen, er fantastisk, fordi den fortæller, at Gud både kan og vil gribe ind i vores almindelige menneskeliv, så synden må flytte sig for kærlighedens magt.

Anne Thompson

- præst i Metodistkirken
- redaktør af Metodistkirkens blad: »Himmel & Jord«
- har hjemmesiden www.digogmigogvitro.dk
- arbejder i en børnehave

Christfulness

– trospraksis som udviklingsvej

Christfulness er kristen trospraksis og derfor et andet ord for kristen spiritualitet, men Christfulness er også en livstydning med rødder i Bibelen og kristen teologi. I kombinationen af praksis og lære er Christfulness også erfaring. Derfor kan Christfulness også beskrives som kristen mystik og den praksis, som leder dertil.

[≡] Ole Skjerbæk Madsen

[🔒] Private

›| Mesterens Lys« (IML) er et arbejde, som søger at bygge bro mellem kristne og åndeligt nysgerrige mennesker i ny-åndelige miljøer. IML præsenterede udtrykket Christfulness første gang på messen »Mystikkens Univers« i november 2011 i København. Vi tilbød at bede med mennesker om Christfulness og fik nogle opmuntrende tilbagemeldinger.

Identitet og livsforvandling

På messen »Krop Sind Ånd« i København i 2012 havde jeg et seminar om identitet og livsforvandling, hvor deltagerne blev introduceret til Christfulness. I forbindelse hermed guidede jeg en Christfulness-meditation. En deltager udbrød: »Jeg har altid vidst med hovedet, at jeg er elsket, men nu har jeg erfaret det i hjertet!«

Christfulness rummer en proces, som bevæger sig fra en individuel erfaring til en vision for menneskehedens forløsning

og planetens heling – i en stadig vekselvirkning mellem det individuelle og det relationelle, det personlige og det universelle. I Det nye Testamente omtales målet for vores liv i efterfølgelse af Kristus som at nå det mål af vækst, hvor vi kan rumme Kristus' fylde.¹

Christfulness som udviklingsvej

Begrebet er udviklet for at tilbyde mennesker, der søger inspiration i Mindfulness og andre sekulariserede former for østligt inspireret spiritualitet, en velprøvet praksis, som samtidig har Jesus Kristus som sit fokus.

Kristus med mig

Guds kærlighed i Kristus omgiver os til alle sider. Jesus Kristus talte om Gud som sin Far for at sige, at vi i forhold til Gud kan være lige så trygge som børn med deres forældre. Jesus har lovet at være med sine venner altid og overalt. »Kristus med mig« er en erfaring af trykthed og vished om at være et Guds barn.

Kristus i mig

Mystikeren Paulus taler om en indre virkelighed, en hemmelighed, som nu åbenbares: »Kristus i jer, herlighedens håb!«² »Kristus i mig« handler om, at hvert menneske er skabt i Guds billede med det formål at vokse til Guds-lighed. Jesus Kristus har virkeliggjort det formål for menneskelivet. I hans menneskeliv får vi en fornemmelse af, hvordan et liv ser ud, som er gennemstrømmet af Guds nærvær, og som leves indefra og ud – altså ud fra Guds billede i hjertet.

Kristus i dig

Når Kristus bor i os, oplever vi altså virkeligheden af, at ethvert menneske er skabt i Guds billede. Derfor begynder vi at se andre mennesker og vores medskabninger med nye øjne. Christfulness fører til

›› Jeg har altid vidst med hovedet, at jeg er elsket, men nu har jeg erfaret det i hjertet! ‹‹

1) Efeserbrevet kap. 4, vers 13

2) Kolossenserbrevet kap. 1, vers 27

» Christfulness begynder som en erfaring af, at Kristus er med os og munder ud i et liv i Kristus. «

opmærksomt nærvær i verden og hjælper os til at møde den anden uden dom. Vi spejder efter Guds billede i den anden.

Det er derfor, Jesus lærer os at elske vores fjender og at bede for dem, der forfølger os. Dybest set har vi ingen fjender. Andre kan optræde som fjender af os og betragte os som fjender, men i vores øjne er der ingen fjender – kun medmennesker, skabt til at være Guds børn.

Jeg i Kristus

Christfulness begynder som en erfaring af, at Kristus er med os og munder ud i et liv i Kristus. Ligesom Guds Ord blev menneske i Jesus Kristus, får vi i Kristus delagtighed i guddommelig natur. Visionen for Christfulness er en fornyet og forløst menneskehed, som er Kristus' legeme. Den virkelighed gribes i håbet og finder et udtryk, når kristne samles til nadver og deler brødet med hinanden med Jesus' ord: »Dette er mit legeme!«³

Mere viden

- www.christfulness.dk/ressurser/ om meditations- og undervisningsvideoer, der giver fornemmelse for praksis indenfor Christfulness
- www.areopagos.dk
- www.imesterenslys.dk
- www.christfulness.dk

Ole Skjerbæk Madsen

- ansat som missionspræst i Areopagos
- grundlægger af »I Mesterens Lys«
- idémand bag konceptet Christfulness
- tidligere sognepræst
- cand. theol. fra Københavns Universitet

» Christfulness rummer en proces, som bevæger sig fra en individuel erfaring til en vision for menneskehedens forløsning og planetens heling. «

3) 1. Korintherbrev kap. 11, vers 24

En samtale om spejder – mission – menighed

»Som spejder vil jeg lytte til Guds ord«. Sådan lyder det første bud i den spejderlov, som er baptistspejdernes idégrundlag. Kristen tro hører til spejderarbejdet. Spejderchef Mikkel Nilsson siger: »En del af spejder-identiteten er at være med til at skabe et fællesskab om at gøre verden til et bedre sted ved at tage ansvar og gøre en forskel. Og det kristne grundlag er fundament for baptistspejdernes vision om en bedre verden.«

[≡] Mikkel Nilsson og Hanne Kiel

[📷] Astrid M. Andersen

Derfor ønsker vi at udfordre førerne til at vokse i troen, men vi har desværre ikke formået at give inspiration og vejledning ud over vores træninger. Vi ønsker, at menighederne involverer sig i at skabe gode relationer til spejdere og førere, for det personlige møde er den bedste vej til at udvikle tro. Et supergodt aktivitetsmateriale gør ingen forskel her. Et bedre samarbejde med menighederne om at danne gode kristne fællesskaber, der kan udvikle troen, er vejen frem.

Alle spejderkredse har førere med meget forskellig baggrund – spændende fra overbeviste kristne til dem, der ikke tror på Gud. Hvordan skal menighederne gribe det an?

Det er en gave til menighederne, at spejderarbejdet åbner kirken for mange forskellige mennesker. Det rykker virkelig ved spejderførerne, når der skabes fællesskaber på tværs. Når menigheden fx arrangerer fællesspisning i forbindelse med spejdermøderne eller fælles weekend for spejdere og menighed. For familier med børn, der er spejdere, skaber det et forhold til kirken som et ståsted i deres liv.

Men jeg ønsker også, at menighedsrådene tænker førerne ind i menighedens undervisning, så de inspireres til at vokse i troen. Spejderarbejdet rummer et stort potentiale for menighederne, men det kan helt klart udnyttes bedre.

Der er stor aldersspredning blandt førerne, og de har vidt forskellige behov. Hvad skal menighederne tilbyde dem?

Uanset alder er nærvær, fællesskab og interesse for spejderarbejdet det vigtigste, menigheden kan tilbyde. Menighederne skal ikke lave forkromede planer for kon-

takt med spejderkredsen, men de skal turde være synlige, vise interesse og tage del i spejderarbejdet. Selvom kredsene er selvstændige enheder, er det vigtigt, at menighederne bruger spejderarbejdet som et aktiv.

Det drejer sig ikke blot om en repræsentant i kredsrådet, men om direkte støtte ved at være til stede. Fx ved at arrangere ting sammen med spejderne, at tilbyde kurser til førerne eller stå for maden på spejderweekenderne. Det er underordnet, hvad det er, når bare det skaber et godt fællesskab mellem spejderkreds og menighed.

Aktiviteter er ikke det vigtigste, men arrangementer etablerer rammer for fællesskab. Giv menighederne nogle forslag til rammer.

Det væsentlige er kredsens behov, udfordringer og sammensætning af førere. Derfor vil jeg gerne opfordre og udfordre menighedsrådene til at invitere sig indenfor hos spejderne for at etablere en dialog.

»» Det drejer sig ikke blot om en repræsentant i kredsrådet, men om direkte støtte ved at være til stede. ««

» Det er en gave til menighederne, at spejderarbejdet åbner kirken for så mange forskellige mennesker. «

De tre første spørgsmål kan være:

- Hvordan kan menigheden hjælpe med at lette spejderkredsens arbejde?
- Hvordan kan menigheden hjælpe med at møde spejdernes forældre?
- Hvad skal der til, for at fællesskabet om kirken kan vokse?

I en samtale herom skal de konkrete idéer, der giver mening for både spejderkreds og menighed, nok komme frem. Det vil virke bedst, hvis dialogen foregår på en spejderweekend; eller endnu bedre på sommerlejren, hvor menighedsrådet kommer forbi, ser, hvad der foregår, og måske laver aftensmad. Det kan give en god snak med førerne og de ældste spejdere, når lejrbalet er færdigt. Den fremgangsmåde vil lette førerne for et ekstra møde, men også vise, at menighedsrådet har interesse for spejderarbejdet.

Danske Baptisters Spejderkorps (DBS)

- Antal spejdere: 909, heraf 303 førere og 129 andre voksne
- Antal kredse: 21 – og én på vej på Nørrebro i København
- Alle spejderkredse er tilknyttet en baptistmenighed
- Se yderligere www.dbs.dk

Man kommer først til sig selv ved at se op

Indtil i sommer boede jeg med min kone og vores tre børn i en lille lejlighed på Frederiksberg i en gammel og meget lydt ejendom. Sommetider følte jeg mig som Krummes far. Underboen kunne høre hver eneste klods, børnene tabte – og betragtede det vist også som en slags krigserklæring hver gang, vi kom til at larme.

[≡] Daniel Øhrstrøm

[📷] Jens Welding Øllgaard

Det gjorde mig meget stresset og urolig, for jeg ville gerne have et godt forhold til hende, men det lykkedes aldrig. Og i stedet for kom jeg til at skælde børnene ud hver gang, der – naturligt nok – kom lyd på deres lege. Så var det nemmere at lade dem hænge over deres iPads.

Det ærgrer jeg mig mest over nu, hvor vi er flyttet tilbage til Bornholm – lykkeligt befriet for underboer. Børnene kigger stadig alt for meget ned i deres iPads, som de oven i købet har fået af deres nye folkeskole ud fra en moderne læringstanke.

De nye hjælpemidler er også smarte, men de skal jo bruges med måde. Og jeg er bange for, at jeg selv har været et dårligt forbillede for mine børn på det punkt. Jeg

bruger også meget tid med min mobil. En dag spurgte en af mine drenge ligefrem, om jeg var mere glad for min telefon end ham. For jeg kiggede mere på den! Det gjorde ondt!

Jeg øver mig derfor i at være mere nærværende – selvom denne tekst også er skrevet på min mobil! Men når jeg kigger rundt i gadebilledet, kan jeg se, at jeg ikke er den eneste, der kigger for meget ned. Overalt hænger folk over deres skærme. Det fik mig sidste år – mens vi stadig boede på Frederiksberg – til at skrive en lille bysalme om at kigge op i stedet for ned.

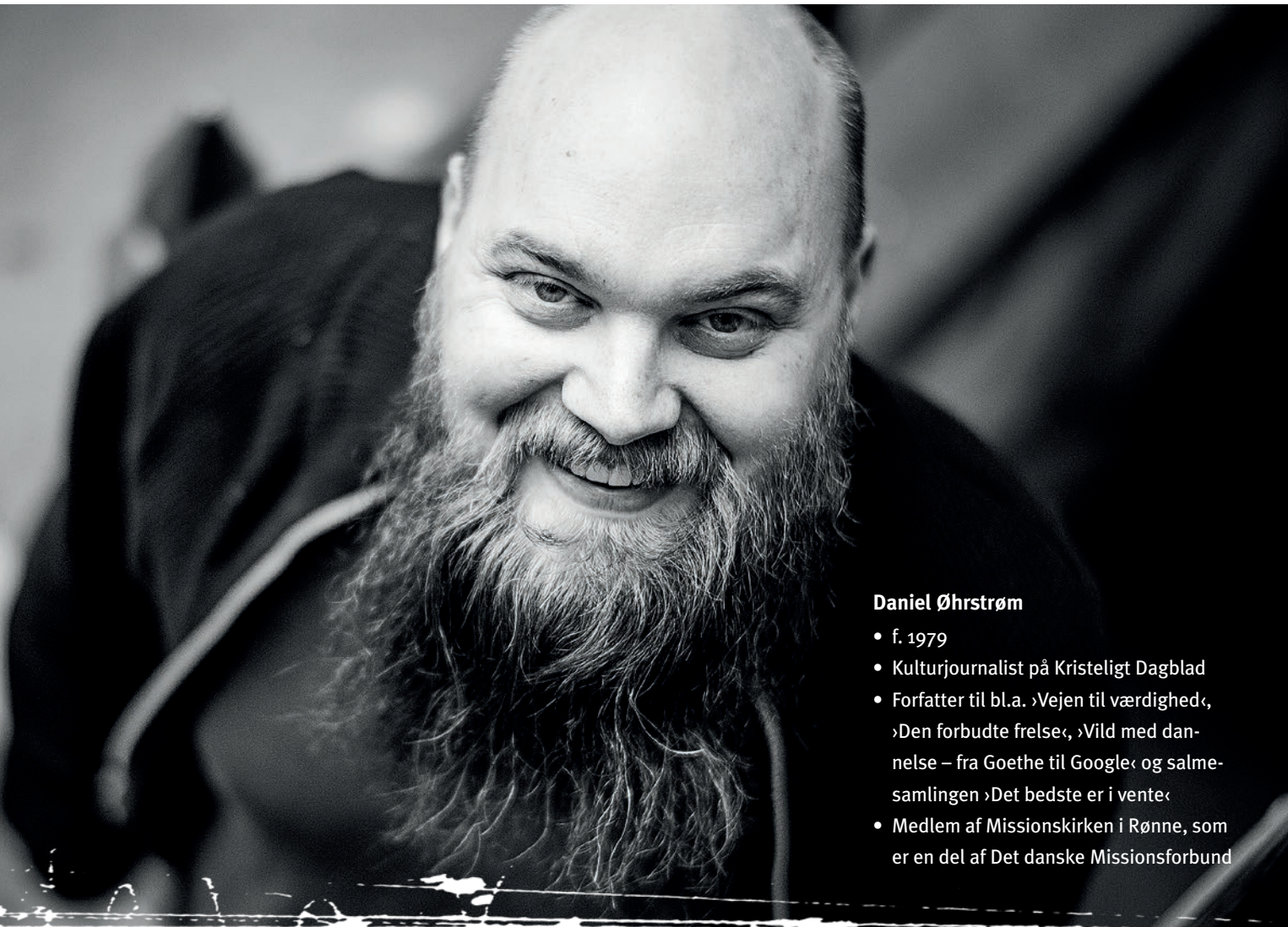
Kirkespir peger opad

Dengang brugte jeg ofte min daglige cykeltur fra Frederiksberg til Kristeligt Dagblads redaktion på Strøget til at bede – og sommetider også til at skrive små salmer. →

» Man kan ikke være dannet for sig selv. Det sker i samspil med andre. Dannelse kræver, at man kigger op. «

Du travle Gud,
der kender milliarder

Mel: I Danmark er jeg født
(i Sebastians version)

Daniel Øhrstrøm

- f. 1979
- Kulturjournalist på Kristeligt Dagblad
- Forfatter til bl.a. ›Vejen til værdighed‹, ›Den forbudte frelse‹, ›Vild med dannelse – fra Goethe til Google‹ og salmesamlingen ›Det bedste er i vente‹
- Medlem af Missionskirken i Rønne, som er en del af Det danske Missionsforbund

Du travle Gud, der kender milliarder,
der be'r til dig i stor elendighed;
du ser mig cykle over boulevarder,
mens byens kolde byger siler ned.
Du ser mig gå i stå på løbetur på Broen,
jeg løber for at løbe fra uroen.
Dér beder jeg:
Jesus, vis vej for mig!

Se kirkespir, der peger mod din himmel,
mens biler iler hvileløst forbi.
I busser nusser folk med flade skærme;
mobiler gør, at ingen holder fri.
Og alle kigger ned med kunstigt lys i øjet
og ignorerer tiggerne på Strøget.
Dér glemmer jeg,
Jesus, at det er dig!

Du fødtes i en stald, men kom til byen,
hvor du blev svigtet, dræbt og overhørt,
men kærligheden rejste dig til skyen,
og frelserplanen fik du gennemført.
Nu gør du Himlen klar med boliger til mange,
så dem, der tror, skal ikke være bange.
Dig takker jeg,
Jesus, så husk på mig!

» Når jeg kigger rundt i gadebilledet, kan jeg se, at jeg ikke er den eneste, der kigger for meget ned. Overalt hænger folk over deres skærme. «

også i samspil med andre og Gud. Og »man kommer først til sig selv« i mødet med andre, og når man lægger sig tilbage i Guds hånd – ved at kigge op.

Et dannelsesprojekt

Det er blevet et stadig vigtigere dannelsesprojekt i vores digitale tid, hvor vi hurtigt

afskærmer os fra andre med vores små skærme og alle de såkaldt sociale medier, som jeg selv er storforbruger af.

Det har desværre ikke ændret sig, selvom vi er flyttet til Bornholm, hvor man ikke – som på Strøget – nærmest bliver betragtet som psykisk syg, hvis man søger øjenkontakt med et medmenneske på gaden. Men her er jo også iPads og mobiltelefoner, der er skabt til at skabe kontakt med andre – men altså i hvert fald for mig typisk gør det modsatte. Og så prøver jeg at huske at kigge op i stedet for ned.

De gamle huse husker os på fædre, der byggede, men nu er gået bort. Nu prøver vi at bygge alting bedre, men livet er en rejse, der er kort. Men når vi køres rundt med kistelåg i biler, så åbner Himlens porte, hvor du smiler. Da vågner jeg, Jesus, og møder dig!

→ En del af dem er med i min samling »Det bedste er i vente«, men den her har ikke været trykt før. Jeg fik inspirationen til den, da jeg en dag opdagede, at der overalt på min cykelrute var kirkespir, der peger op mod himlen, mens alle, jeg så på min vej, i stedet kiggede ned i deres mobiltelefoner – tilsyneladende uden at opdage hinanden eller Gud på vejen.

Min tanke var, at Gud aldrig har for travlt til os, så vi bør heller ikke have for travlt til ham. Siden har jeg ofte brugt denne lille salme, når jeg holder foredrag om dannelse. For som Meir Goldschmidt sagde, er dannelse den udvidede evne til opmærksomhed. Man kan ikke være dannet for sig selv. Det sker i samspil med andre. Dannelse kræver, at man kigger op.

Det er også den blinde vinkel ved meget selvudvikling. Der kommer ironisk nok sjældent meget »selv« ud af at være »selvoptaget«, som Joakim Garff siger i min lille interviewbog »Vild med dannelse – fra Goethe til Google«. Selvet styrkes nemlig

→ Beton og stål og glas er vores verden, men himlen pakker stadig byen ind. Du følger kærligt vores travle færd og blæser liv i byen med din vind. Se træerne i blomst i maj i Kongens Have, de viser smukt, at livet er din gave. Dé mærker jeg, Jesus, du elsker mig!

Johnnys åndelige vandring – så langt

Jeg er vokset op i en familie, hvor man ikke troede på Gud, tværtimod. Man troede ikke engang på sig selv.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Ole Vang

Da jeg var 16 år, mødte jeg Ingerlise, som var baptistspejder. Så begyndte jeg at komme i Købnerkirkens ungdomsklub. Min familie var temmelig dysfunktionel, og ret hurtigt flyttede jeg hjem til Ingerlise og hendes familie. Vi var meget entusiastiske spejdere. Der var kun to ting i vores liv dengang, spejder og Ingerlises dans – det var i øvrigt til et afdansningsbal, vi mødte hinanden.

Vi etablerede et spejderarbejde, hvor vi nåede nogle af samfundets svageste børn og unge i en gammel slikfabrik. Vores

nærmeste naboer var Hells Angels. Bedre hjælp kunne vi faktisk ikke have til det praktiske ...

Jeg var døbt, men var jeg kristen?

Jeg fik arbejde ved militæret, vi flyttede til Bornholm, blev en del af Baptistkirken Bornholm og fik to børn. Hvis du havde spurgt mig på det tidspunkt, ville jeg sige, at jeg var kristen. Men egentlig var jeg det nok ikke. Jeg har været bange for at gøre folk kede af det. Folk var så søde. Det var pragtfuldt at komme i kirken. Vi snakkede meget godt med præsten Torben Andersen. Jeg bøjede hovedet, når der blev bedt, men tænkte på alt muligt andet. Jeg vidste jo, at Ingerlise troede, og vi var blevet døbt sammen. Dengang havde jeg brug for at tro. Men så gled troen i baggrunden, og har været det meget længe.

Faktisk er den først begyndt at blom-

stre igen i forbindelse med, at der kom en ny præst, og især efter at jeg er begyndt at komme i Gospelfællesskabet. Det er en kombination af, at min tro er blevet stærkere og samværet med de mennesker, jeg omgiver mig med til gospelgudstjeneste og gospelbrunch. Jeg har det dejligt. Jeg har fået en ro, jeg aldrig har haft før – med mig selv og mit liv.

»Hvordan har du det?«

Vi begyndte at *huddle*, dvs. at have åndelige og personlige samtaler en gang om måneden tre mennesker sammen. Inden jeg gjorde det, stillede jeg mig selv det spørgsmål, om jeg ville være interesseret i at åbne op for de traumer, jeg har haft i min fortid. Og jeg troede ikke, at jeg ville kunne gøre det. Jeg var ved at gøre det en gang til en brunch overfor en, jeg har →

» Jeg bøjede hovedet, når der blev bedt, men tænkte på alt muligt andet. «

→ kendt længe i menigheden. Og pludselig spurgte han, dybt fra hjertet: »Hvordan har du det?« Jeg svarede: »Det må du få at vide senere.«

Jeg blev chokeret – ja overrasket og bange – over at jeg havde lyst til at fortælle alt. Åbne for posen og hælde det hele ud. Jeg ville være bange for at blive totalt blottet, og det har jeg aldrig været før. Da jeg kom hjem, sagde jeg det ikke til Ingerlise. Jeg gik i flere dage og murrede. Hvad var det, der var sket? Hvorfor reagerede jeg så stærkt på, at Claus spurgte mig? Det har andre jo gjort før. Men der var mere end ord bag spørgsmålet.

Huddling blev nøglen

Efterfølgende blev jeg spurgt om at være med til *huddling*. Vi ville være personlige, men det ville aldrig komme videre. Jeg troede, jeg havde fået skubbet det med Claus fra mig. Men hele vejen hjem i bilen efter den første huddling, kæmpede jeg med,

om jeg skulle eller ikke skulle lukke op. Gudskelov valgte jeg at lukke op.

Min tro er blevet stærkere. Jeg er begyndt at stole mere på folk og på mig selv. Det skyldes, at jeg har valgt at være åben overfor de to mennesker, jeg nu deler mit liv med. Jeg var rystende nervøs, da jeg begyndte at fortælle – især om mit komplicerede forhold til min mor, som jeg ikke havde set siden 1986.

Lige siden har jeg følt mig fuldkommen tryk ved mine huddle-partnere. Når vi er sammen, skal jeg ikke foregive at være en anden, end den jeg er. Et eller andet sted tror jeg, at Gud greb ind, da jeg åbnede mig. Jeg svedte tran i bilen, og der gik flere dage, hvor jeg ikke var mig selv. Jeg tror, Gud fortalte mig, at jeg kunne stole på de to og åbne mig.

Forholdet til min mor

Efterfølgende snakkede jeg med Ingerlise. Måske var det Gud, der fik mig til at gøre

op med mig selv, at jeg ikke kunne lave om på min mor. Hvis jeg ville være sammen med hende, måtte jeg acceptere hende, som hun er. Jeg genoptog kontakten med hende i 2014-15, lige før jeg begyndte at huddle.

Et eller andet sted fik jeg min mor tilbage. Det skulle være nu. Hvis hun lige pludselig var død, ville der være mange ubearbejdede ting. I dag er jeg glad for, at jeg har fået kontakt med hende igen. Jeg er blevet endnu mere glad, efter at det nu lader til, at hun er holdt op med at drikke. Mine børn føler, at de har fået en farmor. Jeg husker, at min datter var både spændt og nervøs, da hun kom første gang i vores hjem. Hun havde aldrig set hende.

Jeg er begyndt at bede – have samtaler med Gud. Jeg har endnu ikke fået svar, men han rører mig. Jeg har en knugen i maven, når jeg læser bønner. Noget sker der, rent åndeligt. Der er ny grund, og jeg ved ikke, hvad jeg skal forvente. Men jeg er på vej.

» Et eller andet sted tror jeg, at Gud greb ind, da jeg åbnede mig. «

» Min tro er blevet stærkere. Jeg er begyndt at stole mere på folk og på mig selv. «

Huddling

En *huddle* betyder en klump. Håndboldspillere huddler, når de stiller sig i en rundkreds og råber opmuntrende til hinanden. I kristen sammenhæng betyder huddling, at man står sammen, deler liv og beder for hinanden.

Johnny Wendell, 57 år

- født på Amager og bor nu på Bornholm
- gift med Ingerlise
- førtidspensionist efter en arbejdsulykke

En trekantet menighed i Vrå

»Når vi mødes i kirkefamilien, bliver vi glade! Det er godt at ses, og det provokerer mig, når folk ikke kommer!« Ordene er menighedsrådsformandens, med i ledelsen i Vrå baptistkirke gennem en årrække.

[≡] Anne-Marie Winther,
præst i Vrå Baptistmenighed
[📷] Vrå Baptistmenighed

Menigheden deltog i KirkePlanterNet (KPN) i 2011. Visionerne blomstrede, kan vi se i baptist.dk.¹ Gode ting voksede frem, bl.a. arbejdsfordelingen i menigheden, så alt arbejde ikke skulle ligge på for få skuldre. Der kom et fælles sprog, som kendes fra LivsMønstre, hvor især trekanten med sin OP, IND, UD dimension blev en huskeregel for tre vigtige dele af forholdet til Gud og medmennesket. Et tæt forhold OP til Gud, et nært forhold IND til trossøskende i kirken, og UD dimensionen, der er helt nødvendig for at møde mennesker

» Der kom gang i noget, men det var måske lidt for stor en mundfuld for os, der deltog. «

uden for kirken med det gode budskab om Herren Jesus.

Der kom gang i noget, men det var måske lidt for stor en mundfuld. Det, vi deltagere kom begejstrede tilbage med fra KPN-kurserne, gik hen over hovedet på folk og blev svært at implementere. Folk sagde: »Nu skal vi til noget nyt igen, behøver jeg at rykke mig?!« Det var ikke så nemt for menigheden, at der kom nogen, der ville bestemme. Det var for deltagerne som en forelskelsestid, der efterhånden fordufter.

Der opstod en krise

– eller måske en række kriser, som ødelagde meget. Folk flyttede fra menigheden, en håbløshed opstod. Nogle blev meget sårede og slået ud, andre blev vrede. Vi fik hjælp af generalsekretær Lone Møller-Hansen, som vi inviterede til gudstjeneste og menighedsmøde, kaldet visionsmøde.

Lone sagde bl.a.: »I er kendt som livskraftige her i Vrå. Jeg kender ikke mellemregningerne, men jeg fornemmer, I holder vejret lidt. Tak for invitationen! Det giver fin mulighed for forløsning af jeres menighed. Husk, at I, der er fremmødt, har taleretten og indflydelsen. Det er vigtigt at samtale om de svære ting, overvinde berørings-

angst, undgå skyttegrave, være ærlige over for hinanden og holde den gode tone ved uenighed. Der er vigtigt at huske respekt og overbærenhed for hinanden. Betændelse i kroppen kræver hul på bylden. Det, der kommer frem i lyset, kan helbredes, så der sker en renselsesproces«.

Hvad vil Vrå være kendt for?

Lone fortsatte: »Men for at pege UD og OP, skal I bestemme jer for, hvad I skal. Hvad vil I gerne være kendt for i Vrå? Hvilken kirke, vil I være kendt for at være? Der er en drivkraft i jer, selv om I er sendt til tælling. I kan ikke ansætte jer ud af jeres problemer! Hvordan skal en ansættelse kunne komplettere menighedens mål? Men I er stærkere end mange andre menigheder, fordi der er sket et generationsskifte hos jer.«

Menigheden har flyttet sig

Det er ganske fantastisk at få hjælp fra generalsekretæren og andre. Livet og håbet er vendt tilbage. Vi ser tilbage og ser, vi har flyttet os.

1) 2011 nr. 6

Menigheden består mest af folk på 40-50 år og deres børn. Vi har ikke mange gamle, og dem vi har, som kommer trofast, er seje og ikke bange for nyt. Folk er ligetil. Der er ingen sladder i krogene – så vidt vides! Vi har en dejlig gruppe asylansøgere, og gruppen bliver større og større. Nogle af dem har indbyrdes problemer, fordi krigen er flyttet med dem fra deres hjemlande. Det er en god øvelse at praktisere fred sammen med dem. Og så har vi en af Danmarks største spejderkredse inden for DBS. Det giver glæde, og det giver arbejde for en stor flok frivillige.

»Hvad lærte vi?

Sammenhold og fællesskab«, siger menighedsrådsformanden. Så selv om menighedslivet har budt på kriser – som giver grobund for udvikling – sorger og afmagtsfølelse, udgør Vår Baptistmenighed måske en bedre ligesidet trekant med balance mellem OP, IND og UD, end den længe har gjort.

» Hvad lærte vi? Sammenhold og fællesskab! «

[] Susanne Andersen

[] Mette Mose Nielsen

Flere af menighedens medlemmer er over 70; der er hverken børnearbejde eller ungdomsarbejde, for enten er de unge på efterskole eller også søger de sammen med andre unge i andre menigheder.

Udvikle eller lukke?

For tre-fire år siden gjorde vi os tanker om vores fremtid. Det var let at fremskrive vores alder med + 10 og se, at menigheden ville lukke i år 2025. Vi kunne i stedet tro på en fremtid for menigheden og udvikle vores stærke sider. Jan Kornholt hjalp os til at se muligheder frem for begrænsninger, og vi så et potentiale i den kontaktflade, vi allerede havde i byen. Ikke et børne- og ungearbejde, men den store gruppe 50+, der allerede brugte kirken.

Byens bank blev til kirke

Mens menigheden arbejdede på at blive mere synlig gennem film- og samtaleaftner samt friluftsgudstjeneste sammen med byens øvrige kirker, så vi en ny mulighed.

Fest i Østervrå Frikirke

Der var 140 med, da menighedens nye kirke blev taget i brug. Efter 11 år i lejede lokaler, frydede værter og gæster sig over de dejlige lokaler. Menigheden har 28 medlemmer og er én af de mindste i BaptistKirken. Alligevel tænker de ikke i afvikling, men i udvikling. Hvorfor?

Byens bank ville lukke og afhænde bygningerne. Målet var ikke egne bygninger, men beliggenheden var perfekt, lokalerne lyse og anvendelige – og prisen overkommelig. Det fik os i gang med at drømme, og det blev klart for os, at det var det, der skulle til for endnu et spring ind i fremtiden.

Efter en mindre ombygning af lokalerne er vi helt sikre på, at det netop er, hvad vi trængte til for at udvikle menigheden. Vi låner lokalerne ud til Anonyme Alkoholikere og en gruppe af hobby-entusiaster for at gøre dørrinet ind i kirken endnu lavere. Nu er der lys i kirken mange af ugens dage. Det signalerer, at kirken er tilgængelig.

Kirken er vores fælles hjem

Det er vigtigt for os, at vi kan mødes dér ugen igennem. Man kan komme i menighedens fællesskab uden at være gæster i et privat hjem. Man føler sig velkommen og taget godt imod – siger folk i byen – og heldigvis er vi så

» Vi kunne i stedet tro på en fremtid for menigheden og udvikle vores stærke sider. «

Østervrå

- Knap 1.300 indbyggere med stort opland midt i Vendsyssel
- Trafikknudepunkt med ca. 20 km til Frederikshavn, Sæby, Hjørring og Brønderslev
- Byen har skole, daginstitution, kulturhus, idrætsfaciliteter med hal og svømmehal, to dagligvarebutikker og syv-otte specialbutikker, flere servicevirksomheder og industri
- Der er to andre kirker og et missionshus

mange, at vi ikke kan være i et af menighedens hjem. Vi har flere spisefællesskaber, og gode rammer gør arbejdet med maden let. Med egen kirke kan vi selv sætte det præg, vi ønsker, og med den nye placering på byens torv er vi kommet frem i lyset. Derfor er vi mere blevet en del af byens liv.

Investering af tid og nærvær

Som menighed har vi valgt at satse mere end penge. Hver torsdag – også på heligdage – tilbyder vi fællesskab og varm mad for at give folk en mulighed for at se, om kirke er noget for dem. Hver gang har vi »Fem minutter om Jesus«, en sang og et fælles Fadervor, så det er tydeligt, at vi netop er en kirke og ikke et forsamlingshus. Men det er en svær balance.

Filmaften som gudstjeneste

Vores filmaften gør det ud for gudstjeneste en gang om måneden. Vi prøver at finde film med et etisk dilemma, som vi taler om bagefter. Film uden direkte kristent

Østervrå Frikirke

- Stiftet i 2005
- 28 medlemmer i alderen 16 til 92 år
- Fællesskabet omkring menigheden udgør ca. 60-70 personer
- Medlemmernes gennemsnitsalder er ca. 60 år
- I gennemsnit 27 til gudstjenesterne

indhold, trækker flest til, og samtalen kan være svær at få i gang. Men vi får flere nye i kirke end til en almindelig gudstjeneste, og det er nemmere at invitere mennesker med. Vi er blevet mere bevidste om at være kirke for andres skyld, men det er lettest at få det, vi selv brænder for, til at fungere.

Ingen garanti for en fremtid

Vi er ikke lovet succes eller at menigheden eksisterer i 2025, men vi har valgt at satse vores ressourcer og gå et skridt videre for at tiltrække nye brugere af kirken. Vores nye synlighed i bybilledet har allerede givet resultat, og vi ser nye mennesker og gamle kontakter til vores arrangementer.

Nyt om Sommerstævnet på Lindenberg den 16.-22. juli:

Reformation – rødder og retning

Nogle kommer til sommerstævne for at hygge sig med gamle og nye venner. Andre kommer for at være med i et stort, lovprisende fællesskab, der giver mere sus end hjemme i menigheden. Andre igen kommer for at høre undervisere og talere, som de ikke har hørt før – og atter andre vil gerne ikke genkende til dem, de har hørt tidligere og glæder sig til at genhøre.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Private

I år er programmet mere dansk end tidligere år. Det betyder ikke, at der ikke er udenlandske talere, men der er færre af dem. Temaet er »Reformation – rødder og retning«, hvor vi udforsker både vores reformatoriske og vores jødiske rødder og lader dem sætte retning i livet.

Formiddagene på sommerstævnet bliver i år struktureret på en ny måde. Der bliver to gange undervisning på knap en time – med to forskellige undervisere de fleste dage. Den første bliver en gæst, vi

har hentet ind udefra, den anden er for det meste »en af vores egne«.

Formiddagens undervisning

Tre formiddage, fra onsdag til fredag, er den første underviser *Teun van der Leer* – så dermed bliver han årets hoved-underviser på sommerstævnet. Han er 57 år, rektor på de hollandske baptisters seminarium, der ligger på VU-universitetet i Amsterdam. Han er også formand for udvalget for teologi og undervisning under det europæiske baptist-fællesskab, EBF. Han er gift med Ria, der også kommer med til Danmark – det bliver deres ferie samtidig. Overskriften for hans undervisning er »Levende vand fra gamle kilder, reformation og fornyelse«. De emner, han taler over, er om onsdagen »Kaldet til at være Gud-centreret«, om torsdagen »Kaldet til at være bibel-centreret« og om fredagen »Kaldet til at være kirke-centreret«.

Mandag er der lagt vægt på vores jødiske rødder. Det véd *Allan Ibsen* fra Tølløse

» Vi udforsker både vores reformatoriske og vores jødiske rødder. «

en masse om, og han vil føre os ind i Bibelens jødiske univers. Onsdag underviser *Annette Grarup* fra Nørresundby-Vodskov om »Troen alene«, torsdag taler *Thomas Baldur* fra Vadum om »Kristus alene«, og endelig underviser *Ruben Andersen-Hoel* fra Vanløse fredag om »Gud alene æren«. – Alle fire er præster, de to førstnævnte i Baptistkirken, de to sidstnævnte i Missionsforbundet.

Tomas Sjödin

Om tirsdagen kommer den anden hoved-taler på stævnet, den svenske præst og forfatter *Tomas Sjödin*. Han har skrevet to bøger, som er blevet bestsellere i Danmark. De hedder »Det sker, når du hviler« og »Der er så meget, vi ikke er nødt til«. Det siger sig selv, at hans budskab er en befrielse for det fortravlede menneske. Han opfordrer til, at man tager et sabbatsdøgn fra mobiltelefonen og computeren hver uge – for at

Teun van der Leer

Tomas Sjödin

» Man behøver ikke slå til.
Det er nok, at man er til. «

Kathrine Lilleør

være nærværende med de mennesker, man er sammen med.

Han siger bl.a., at hvilen er af væsentlig betydning for alle menneskers livskvalitet. Hvis man ikke under sig selv at hvile og puste ud, er man ikke i stand til at producere det overskud, der skal til for at være til stede i kærligt nærvær i det fællesskab, hvori man er sat. Han taler med indføling og en kærlighed, der bl.a. bundes i hans egne erfaringer. Han og hans kone har mistet deres to sønner, der begge var født med samme hjernesygdom. Et af hans mottoer er: »Man behøver ikke slå til. Det er nok, at

man er til. Alt ud over det er bonus.«
Han udgiver endnu en bog i foråret.

Kathrine Lilleør

Sognepræst *Kathrine Lilleør* er inviteret til stævnet af BaptistKirkens Kvindenetværk, og alle kan få glæde af at lytte til hende tirsdag eftermiddag. Hun har givet sit foredrag overskriften: »Mænd og kvinder, sønner og døtre. Et collageforedrag om selvforståelse, tilgivelse og kærlighed«.

Spændingsfeltet

Der vil også være to af de kendte »spæn-

dingsfelter«, som i år bliver flyttet ned i hallen. Det ene vil handle om vores forhold til folket Israel, og det andet om, hvor meget vi skal være enige om som kristne for at kunne kalde os ét. Til at tegne spændingsfeltet er der inviteret en katolik, en folkekirke- og en frikirkeperson.

Se det sidste nye om Sommerstævnet på
www.sommerstaevnet.dk

Rikke – præst og single-mor

Rikke Nilsson, præst i Lyngby Baptistkirke, var lige fyldt 40, da hun blev mor for første gang sidste år. Emilie har ingen far, for hun er blevet til med en sæddonor: »Men jeg håber da, hun får en far på et tidspunkt«, siger Rikke.

[≡] Lone Møller-Hansen

[🗨️] Signe Lund Christensen

Rikke Nilsson havde overvejet det i fem-seks år. Hvis nu manden i hendes liv ikke dukkede op, før det var for sent, skulle hun så adoptere eller skulle hun forsøge kunstig befrugtning? Hun endte med at vælge det sidste, men først efter grundige samtaler bl.a. med den nærmeste familie og vennekreds. For hun ønskede, at barnet skulle have en udvidet familie.

»Det er en vigtig pointe, at donoren til Emilie ikke er en far. Man bliver heller ikke i familie med hinanden, fordi man får et organ fra et andet menneske«, siger Rikke. Da hun skulle vælge donor, var det vigtigt for hende, at barnet sandsynligvis ville komme til at ligne resten af familien – så donor blev valgt ud fra højde, drøjde, hår- og øjenfarve. Hun har ikke set billeder af ham.

» Videnskaben er en velsignelse og hjælp for os, uanset om man er single eller i et parforhold. «

Adoption?

Rikke havde overvejet adoption, fordi hun kunne give et barn, der var født, et godt liv: »Men jeg havde ikke råd. Der er kun få lande, der vil lade en enlig kvinde adoptere et barn, og det ville koste måske 300.000 kr. Hvis jeg ikke havde skelet til, hvad andre kristne ville tænke, havde jeg taget beslutningen flere år tidligere.«

Kan man ikke bare acceptere, at sådan blev det ikke ...?

»Jeg undrer mig over, at gifte par, der vælger at få hjælp til at få et barn, ikke får det samme spørgsmål. Og så spørger jeg, om man også er imod organ-transplantation. Så vidt jeg ser det, er det det samme.

For mig er der ingen modsætning mellem lægevidenskaben og det kristne liv. Videnskaben er en velsignelse og hjælp for os, uanset om man er single eller i et parforhold.«

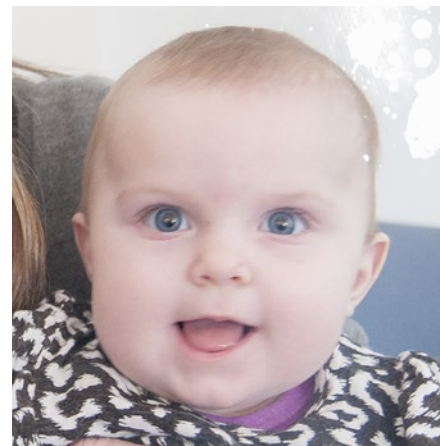
Gravid på et år

I Danmark har alle kvinder krav på at få hjælp til at få ét barn, inden hun er fyldt 40 år. Derefter ville det være på egen regning – også derfor tikkede uret.

»Jeg føler mig heldig«, siger Rikke og fortsætter: »Dels fordi det gik så stærkt.

Jeg blev henvist til en privat klinik og blev gravid, inden der var gået et år. Andre har prøvet fem gange i op til fire år. Og dels fordi jeg selv har taget valget. Nogle kvinder bliver forladt under graviditeten og står som enemor uden at have valgt det, og måske uden en nær familie, der stiller op.«

Rikke selv fik stor glæde af sine forældre fra starten, fordi Emilie var født med problemer med nakken. Rikke og Emilie boede derfor det første halve år hos mor-mor og morfar i Brønshøj. Og hele familien – med bror Mikkel og svigerinde Annette og deres to børn – mødes også dér en gang om ugen til fællesspisning. Så Emilie får en engageret familie omkring sig, og kommer til at få mange mandlige rollemodeller. →

Emilie Leonora Thorsboe Nilsson
født d. 30. august 2016

»For mig har det været vigtigt at overveje, hvad en familie er. I Bibelen finder vi ikke mange klassiske kernefamilier med far, mor og børn. I langt højere grad er det storfamilien, måske endda med flere mødre!« Rikke havde ikke mange skrupler i forhold til menigheden: »Jeg var sikker på, at de ville tage godt imod hende. Men det var nyt at have en præst, der skulle på barsel. Jeg har dog kun mødt støtte og opbakning. Det har været ovenud fantastisk!«

Rollemodel

På spørgsmålet, om man som præst har en speciel rolle i forhold til et etisk valg, siger hun: »En rollemodel er et menneske, som

er ærlig overfor sig selv og sine omgivelser. Også hvad angår skuffelser, håb og bønner. En menighed har ikke brug for et glansbillede af en præst, der prøver at foregive et liv uden op- og nedture. Og uden dét at tumle med store og svære beslutninger. Menigheden har brug for det hele menneske på godt og ondt. Kun dér kan evangeliet for alvor prædikes ind i det enkelte menneskes liv.«

Det har også krævet nogle overvejelser at blive enemor med et job med megen aften- og weekend-arbejde: »At blive mor er hårdt arbejde. Uanset om man er ene eller i et parforhold. Og nogle kvinder vil måske oven i købet sige, at det kan være

hårdt at være i et parforhold, hvor man ikke altid er enige om opdragelse – og opgavefordeling. Jeg ved, at jeg er alene, og kan dermed også forberede mig på at skulle tage beslutninger og ansvar på egen hånd. Og ja, der vil måske skulle holdes en prædiken eller to med et barn på armen. Men det finder jeg og menigheden nok også ud af til den tid!«

Kan det være et valg mellem at få et barn og blive ved med at være præst?

»At blive forældre er en livs-omvæltende begivenhed, og mange svære beslutninger følger med. Også beslutningen om at sætte det liv, man lever, før barnet kommer, lidt på spil – job og karriere, vaner og livsstil. Når man først står med et lille barn, så kommer alt andet i anden række!«

»Jeg kunne forestille mig en samtale med mig selv om ti år: Om livet uden dette barn ville være værd at leve? Med den livsstil og det job, jeg så ville have beholdt? Og hvis svaret på det spørgsmål bliver et klart »Nej«, så véd jeg, at jeg nu har taget den rette beslutning. I sidste ende har jeg lagt det hele over til Gud i bøn. I troen på, at når Han er med på vandringsen – uanset hvilken drejning livet måtte tage – er man ikke alene!«

» I Bibelen finder vi ikke mange klassiske kernefamilier med far, mor og børn. «

Kirkens år forløber i sin egen rytme, der fastlægges af højtiderne. Kirkeåret er uafhængigt af årstiderne, men sætter sit præg på menighedens liv. Serien omhandler den fase i kirkeåret, der er relevant ved udgivelsen af det enkelte nummer af *baptist.dk*

Påskenen er en bevægelig fest

Påskefesten er på kompleks vis indrettet efter himmellegemerne! Påskedag falder på første søndag efter første fuldmåne efter forårsjævndøgn. Påskehøjtiden understreger, at Gud i kraft af Helligånden¹ vælter enhver jordisk tankegang. Jesus' opstandelse fra de døde er det radikalt nye. Det er en kontrast til, hvad vi kender til. Og glæden slog folk omkuld.²

[≡] Raymond Jensen

[⚭] Collage: Ole Steen Pedersen

Påskenen er en enhed af forbundne hændelser med hver sin betydning. Og påskenen er befolket af mange personer, som har fået ikonisk betydning for os.

Sorg og elendighed

Palmesøndag ankommer Jesus til Jerusalem, ridende på et æsel. Der er en sitrende stemning. Landet er besat af romerne.

Folket længes efter et politisk oprør og en stærk leder, som vil bringe befrielse og hævn. Men Jesus skal ikke dø for en politisk sag, men for menneskers skyld.

Skærtorsdag vasker Jesus disciplenes fødder for at gøre dem begribeligt, at han tjener mennesker. Ved nadvermåltidet viser Jesus, at han med sin død giver næring og liv til alle mennesker, som kommer til hans bord og beder om mad og drikke. Samme aften bliver Jesus anholdt, og der blev gjort kort proces. Langfredag blev han henrettet på et kors. Uskyldigt dømt går Jesus i forbøn for sine bøddler.³ Her sprænger

Jesus rammerne for, hvordan man plejer at behandle sine fjender.

Forbløffelse og glæde

Dagen derpå var der stor fortvivlelse hos Jesu efterfølgere. Men Jesus forsvandt ikke ud af historien. Som lovet blev Jesus oprejst fra de døde ved Guds kraft, og Jesus satte sindene i kog hos mennesker, da han påskedag mødte forbløffede tilhængere med tilgivelse og kærlighed.

»Som forårssolen morgenrød, stod Jesus op af jordens skød, med liv og lys til lige«. ⁴ Jesus var død i to dage, men på den tredje dag greb Gud ind. »Han giver os liv efter to dage, rejser os på den tredje dag ... Han bryder frem så sikkert som morgenrøden«. ⁵

Ordet påske | kommer af græsk pascha, af hebraisk pesah »gå forbi, skåne«, om dødsenglen, der går forbi, se 2. Mos., kap.12. Tysk Ostern og engelsk Easter kan føres tilbage til urgermansk austrā – »morgenrøde, øst« og refererer antagelig til påskemorgen. Beslægtet hermed er græsk Eos og latin Aurora »daggry, morgenrøde«. Betydningen »påske« kan måske sættes i forbindelse med det latinske alba, egentlig »lys, hvid«, der både anvendes om morgenrøden og om påskedagene.

Opslag i »Den store danske«, Gyldendal

1) Romerbrevet kap. 1, vers 4

2) Lukasevangeliet kap. 24, vers 41

3) Lukasevangeliet kap. 23, vers 34

4) Baptisternes Salmebog nr. 211

5) Hoseas, kap. 6, vers 2-3

Forventninger til lederkonferencen den 21.-22. april på Brandbjerg Højskole v. Jelling

Det store udsyn

Måske sidder du med en del praktiske ting, der skal laves for at din menighed fungerer? Det kan være sundt at forlade de ting, man er optaget af, og løfte sig op og se tingene fra et højere perspektiv. Hvad er vi her for? Hvad var det, vores forgængere kæmpede for? Hvad er værdt at kæmpe for i dag? Det er min forventning til lederkonferencen.

[≡] Erland Grarup, formand for Mission i Danmark-udvalget

Jeg skriver dette, mens jeg er på en konference om bøn. Det er fantastisk at komme væk fra det daglige og lytte til, hvad Gud gør andre steder, og have en forventning om, at Gud også har noget for i den menighed, jeg er en del af.

Det er som at komme op på en bakketop, når man ikke kan finde den rigtige vej. Her får man et vidtstrakt udsyn over terrænet, så man kan orientere sig – se, hvor man kommer fra og derpå finde vejen frem. Jeg forventer det store udsyn og Guds ledelse.

Jeg forventer store ting af Gud. Jeg forventer, at lederkonferencen leder mig i den retning, Gud vil, vi skal vandre som ledere og menigheder fremover.

» Jeg forventer, at lederkonferencen leder mig i den retning, Gud vil, vi skal vandre. «

Baptister eller 'bare' frikirkefolk?

Jeg brænder for, at mennesker skal høre budskabet om Jesus Kristus som vores frelser og komme til at tro på ham.

[≡] Jesper Pedersen, menighedsrådsformand, Baptistkirken Bornholm

Da jeg er opvokset i en baptistkirke, falder det mig naturligt at virke her, men en gang imellem kan jeg blive i tvivl, om min tankegang er baptistisk. Meget af det udadvendte arbejde, vi har på Bornholm, sker i samarbejde med andre frikirker. Vi prøver at påvirke samarbejdet med baptistiske værdier, tror vi nok ...

Fokus på identitet som baptist

Jeg glæder mig til at deltage på dette års lederkonference, der sætter fokus på, hvem vi er som baptister helt tilbage til anabaptisterne.

Er det værdier, der er værdt at kæmpe for, eller er de igennem generationer blevet udvandet, så de ikke længere betyder noget? Vores menighed er i gang med en proces, hvor vi vil finde ud af, hvilken berettigelse vi har som kirke. Jeg tænker, at vi skal bruge tid på at lære af fortiden for at kunne forme fremtiden. Og for at kunne bryde reglerne, skal man først kende dem! «

Anabaptister og karismatikere

Den 21. april, hvor BaptistKirkens lederkonference begynder, er der en appetitvækker for dem, der læser teologi. Fælles Frikirkelig Uddannelse (FFU)¹⁾ afholder temadag i Aarhus om »Reformationen og frikirkerne«.

[] Lone Møller-Hansen

Udgangspunktet er frikirkernes rødder i reformationen. Dagen belyser den historiske udvikling – og der spørges: «Hvad er sammenhængen mellem kirke og karismatik?» Et oplæg sætter fokus på den opfattelse af kirken i mission, som præger nutidens frikirker. Et andet oplæg vil handle om, hvad åndsforståelse og

gudsopfattelse betyder for, hvordan vi anskuer verden.

Undervisere er Bent Bjerring-Nielsen, lektor ved 3K i København og præst i Amagerbro Frikirke, Jeppe Bach Nikolajsen, lektor ved Menighedsfakultet i Aarhus, og Steve Graham fra New Zealand.

Og de teologistuderende kan tage lige fra Aarhus til Brandbjerg Højskole, hvor menighederne samles til lederkonferencen om »værdier, vi vil bygge på«.

1) BaptistKirken, Pinsekirken, Apostolsk Kirke og Missionsforbundet o.a. står bag FFU

Døbt

Brande

12.02.2017: *Jesper Grarup Nielsen*, f. 21.09.1987

Holbæk

05.02.2017: *John Eirup*, f. 13.04.1946

Holstebro

09.10.2016: *Maria Christensen*, f. 05.02.2000
05.02.2017: *Laura Abildgaard Lind*, f. 11.07.1997

Odense

29.01.2017:
Ajetha Rajeswaran, f. 02.08.1992
05.02.2017:
Xue Li, f. 29.10.1988
Kerensa Victoria Lynge Nielsen, f. 28.04.1977

Thisted

09.10.2016:
Marc Jonassen, f. 01.09.2004
Jonas Rygaard Lassen, f. 14.04.2003

Optaget

Odense

08.01.2017: *Signe Damsbo Anandasubramaniam*,
f. 28.06.1989

Kirken i KCV, Sæsing

13.11.2016: *Heidi Jensen*,
født 26.09.1979, døbt 1979
01.01.2017: *Kirsten Nyeng Larsen*,
født 31.12.1965, døbt 23.01.1966
01.01.2017: *Mogens Larsen*,
født 26.07.1959, døbt 23.08.1959

Døde

Brande

Ruth Andersen født 01.08.1961,
døbt 05.08.1984 i Givskud, døde 23.07.2016
Tinne Andersen født 04.03.1919,
døbt 08.09.1940 i Sæby, døde 22.09.2016

Korskirken, Herlev

Lillian Hansen, født 10.06.1918, døbt 27.11.1932
i Kristuskirken. Kbh., døde 14.12.2016

Midtsjælland

Arne Jakobsen, født 30.03.1935,
døbt 25.12.1949 i Midtsjælland, døde 20.12.2016
Maja Sofussen, født 01.02.1921,
døbt 02.04.1939 i Jetsmark, døde 24.01.2017

Nørresundby-Vodskov

Jens Tandal Olsen, født 21.08.1946,
døbt i Nols Sø 28.08.1988, døde 01.12.2016

Tølløse

Lene Bagge Nielsen, født 13.12.1960,
døbt 12.06.1977 i Tølløse, døde 31.12.2016
Holger Daugaard, født 21.01.1918,
døbt 14.02.1937 i Eskildstrup, døde 17.01.2017

Rønne

Niels Olav Grønvall, født 08.02.1947,
døbt 12.02.1961 i Rønne, døde 03.02.2017

Et flertal af Folketingets partier blev enige om »Enighedspapiret« i 2016. Det førte til vedtagelse af flere love, der findes på Folketingets hjemmeside (www.ft.dk). De handler bl.a. om obligatorisk kursus m.v. for religiøse forkyndere (L 30) og om kriminalisering af udtrykkelig billigelse af visse strafbare handlinger som led i religiøs oplæring (L 18).

Står Folkekirken last og brast med os andre?

Danmark er »et kristent land«. Det har den nuværende regering stående i sit regeringsgrundlag. Alligevel oplever vi, at der – for første gang siden 1849 – sker indskrænkninger i religionsfriheden overfor andre kristne kirker end den lutherske, og når det gælder fx jøder og muslimer. Det sker med de såkaldte imam-love, der blev vedtaget i Folketinget før jul.

[≡] Lone Møller-Hansen
og Bent Hylleberg
[📷] Thorkild Jensen

Måske skulle der snarere have stået, at Danmark er ›et luthersk land‹? Folkekirken er i Grundloven den privilegerede kirke i Danmark. Og når der argumenteres blandt politikere¹ for, at Folkekirkenes præster ikke rammes af de omtalte love, viser det, at imam-lovens formål er forskelsbehandling, og at lovgiverne lukker øjnene for, at *også* en folkekirkepræst er en religiøs forkynder.

Kirkerne rykker sammen

Betyder den lovgivning nu, at politikerne får held til at sætte yderligere skel imellem Folkekirken og andre kristne kirker? Det er der heldigvis intet, der tyder på. Måske tværtimod. På baggrund af det sidste års intense fokus på nye religionslove er kirkerne rykket tættere sammen. Det er sket på flere måder.

Danske Kirkers Råd (DKR), der repræsenterer 15 kirker fra de ortodokse til pinsekirken og nogle internationale kirker, er gået i front for at forsvare ytrings- og religionsfriheden. Samtidig ser det ud til, at nogle af kirkerne bevidst har opprioriteret Rådets arbejde, idet forretningsudvalget netop nu er bemandet med to lutherske

biskopper, den katolske biskop, formanden for FrikirkeNet og BaptistKirkens generalsekretær. Det er ikke sket tidligere.

I DKR står man last og brast og samarbejder imod den lovgivning, der foregår for øjeblikket. Med rådets formand, biskop Henrik Stubkjær, i spidsen skærpes solidariteten. Det sker i et godt samarbejde med jøderne, men desværre uden muslimske repræsentanter.

Trossamfundsudvalget

I marts forventer vi den endelige rapport fra Trossamfundsudvalget. Udvalget blev nedsat af den tidligere ›røde‹ regering, men det har fortsat sit arbejde under begge ›blå‹ regeringer. Udvalget er imidlertid blevet overhalet indenom af de omtalte religionslove, der er vedtaget af et flertal fra begge sider i Folketinget.

Trossamfundsudvalgets rapport vil indeholde et oplæg til lovgivning, der skal udfylde den ene af Grundlovens løftepa-

» Vi får forhåbentlig en definition, der klart skelner mellem et trossamfunds ydre og indre forhold. «

ragrafer² – den, der handler om ›de fra folkekirken afvigende trossamfund‹, dvs. frikirker, jøder, muslimer og alle andre trossamfund. Her får vi formentlig for første gang en definition på et trossamfund. På sigt kommer en sådan definition også til at omfatte Folkekirken.

Vi får forhåbentlig også en definition, der trækker klare grænser mellem et trossamfunds ydre og indre forhold. På den måde bliver politikerne tvunget til at skelne mellem dét, de eventuelt kan blande sig i – de ydre forhold (fx relationerne til staten og økonomiske privilegier) – og dét, de skal blande sig uden om – de indre forhold (teologi og etik, fx kvindelige præster).

Hvis det går som i de øvrige nordiske lande, er det kun et spørgsmål om tid, før Folkekirken bliver et trossamfund på linje med alle andre. Derfor vil en fastlagt definition af grænsen mellem ydre og indre forhold også komme til at gælde Folkekirken. Folkekirken har gode grunde til at stå solidarisk med os andre.

Om rapporten vil indeholde en korrektion til eller en forlængelse af imam-lovgivningen? Det vides ikke endnu. Vi kan håbe det første!

1) Christian Langballe (DF), kronik i Kristeligt Dagblad 2.12.2016.

2) Et løfte om en lovgivning på området, Grundlovens § 66 og 69.

Kvinder i Burundi

Jeg var lige ved at få morgenkaffen galt i halsen for nogle måneder siden, da en international undersøgelse om kvinder konkluderede, at både Rwanda og Burundi ligger bedre placeret end Danmark på listen over ligestilling mellem kvinder og mænd. Det stemte ikke helt med mine erfaringer gennem vores arbejde her i Afrikas hjerte. Danmark ligger nummer 19, mens Burundi og Rwanda ligger henholdsvis nr. 12 og 5.

[≡] Line Hylleberg,
udsendt af BaptistKirken

[📷] Rasmus Hylleberg og
Morten Kofoed

Lektor på Roskilde Universitet, Karen Sjørup, kiggede også på tallene og har forklaret, hvordan det kan lade sig gøre. Her er et eksempel på rapportens metode: »Man måler bl.a. kvinders aktivitet på arbejdsmarkedet og finder her, at blandt kvinderne i Burundi er 86 % i beskæftigelse og blandt mændene kun 83 %. I Danmark er der 75 % blandt kvinderne og 81 % blandt mændene, der var i beskæftigelse. Altså er kønsforskellen væsentligt større i Danmark end i Burundi, hvor kvindernes beskæftigelse altså er større end mændenes.«

Men ak ja, hvilken beskæftigelse!? Karen Sjørup konkluderer da også: »Det er naturligvis nemt at afvise rapporten og dens absurditeter, hvis man sammenligner

et udviklingsland som Burundi, et land med krige og voldelige konflikter gennem mange år, med det fredelige Danmark.«

Barsk hverdag for kvinder på landet

Ja, man skal være forsigtig med internationale undersøgelser! Jeg vil give et par eksempler på, hvordan kvinder har det her i Burundi – eksempler som gør, at jeg som kvinde bliver utrolig taknemmelig for at bo i Danmark, selvom vi »kun« ligger på 19. plad-

» Mange af kvinderne har fortalt, at de ikke betragtes som et værdigt/helt menneske, hvis de ikke kan læse eller skrive, men blot som en ting, der kan skalles og valtes med. «

sen! Eksemplerne kommer fra en undersøgelse, der er lavet blandt vores kvindelige deltagere samt deres mænd og lokale myndigheder i baptistkirkens kvindeprojekt Gender Equality Project¹. Undersøgelsen er trist og barsk læsning om kvindernes hverdag på landet her i Burundi.

Kvinderne blev bl.a. spurgt, om de ville anmelde deres mand, hvis han slog eller forulempede dem seksuelt. Flertallet gav udtryk for, at det ikke er let, fordi politiet

» Flertallet gav udtryk for, at det ikke er let, fordi politiet og domstolene ikke tager dem alvorligt. «

og domstolene ikke tager dem alvorligt. Her er et af de typiske svar: »Det kommer an på, om min mand har penge og vil kunne blive løsladt, selv om han blev dømt. For hvis han kommer ud, vil han tage hævn og måske slå mig ihjel.«

De fleste kvinder fortæller også, at sex i ægteskabet for det meste er på mandens præmisser. Endnu et eksempel: »For det meste tvinges vi til sex, fordi vores mænd ikke forstår, at vi er trætte efter en hel dags arbejde. Men hvis vi har lyst til sex, er de sjældent interesserede, fordi de også er sammen med andre kvinder.«

Et helt menneske kan læse og skrive

Projektet hjælper kvinder med at lære at læse og regne, underviser mænd og kvinder i kvinders rettigheder, og de inviteres med i sparelåne grupper, som giver dem mulighed for at investere og tjene penge til familien. Det styrker ifølge deres vidnesbyrd deres selvverd og mandens respekt for dem. Mange af kvinderne har fortalt, at de ikke betragtes som et værdigt/helt menneske, hvis de ikke kan læse eller skrive, men blot som en ting, der kan skaltes og valtes med. Man er dum, nytteløs og bliver ikke regnet for noget.

Næsten et spørgsmål om liv og død

At kunne læse og skrive er derfor næsten som forskellen mellem liv og død. Hvis kvinden fx kan regne, kan hun tage på markedet og handle uden at blive snydt. Det giver selvværdet et utroligt løft. Mændene i undersøgelsen omtaler livet med en kvinde, der kan læse og skrive således: »En mand med en kone, der kan læse og skrive, er meget privilegeret. Han kan forlade huset uden at frygte, at ting bliver ødelagt i hans fravær. Hun kan klare sig selv og behøver ikke vente på, at manden kommer hjem for at udstikke ordrer. Hun er ansvarlig og tager gode beslutninger i mandens fravær.«

19. pladsen er bedst!

Overgreb mod kvinder er desværre ofte en del af en skjult virkelighed i de fattige landområder. Det opløftende er, at vi sammen med Burundis baptister engagerer os i disse kvinders liv og hjælper dem til en bedre hverdag. Men det er selvfølgelig et langt sejt træk, og der går nok desværre mange år, før jeg får lyst til at bytte min 19. plads ud med et hårdt liv som kvinde i Burundi.

Karen Sjørups artikel er fra Magisterbladet den 25. november 2016. Den har titlen: 'Er Danmark virkelig dårligere til ligestilling end Burundi?' – og den kan læses her: www.magisterbladet.dk/blogogdebat/karen-sjoerup/erdanmarkvirkeligdaarligere-tilligestillingendburundi

1) Direkte oversat: »Køns-ligestillings-projekt«

Livets summetone:

Fællesskabets opstandelseskraft!

Et stade fyldt af honningbier hedder i fagsproget et ›folk‹ – et bifolk.
Jeg læser påskens evangelium i ›Lærebog i biavl!‹

[≡] Klaus Abildgaard

[📷] Unsplash – Boris Smokrovic

»**M**ennesker undrer sig ofte over, at vagtbiene ofrer deres liv for at forsvare stadet. Men det er ikke mere underligt, end at menneskets hvide blodlegemer kaster sig over indtrængende bakterier, æder dem eller dør under kampen. De hvide blodlegemer og vagtbiene udfører samme funktion: De beskytter et legeme mod fjender. Et bifolk kaldes et legeme, for det handler om ét væsen ...«

Passioneret biavler

Peter Halldorf fortæller om sin glæde ved at kende ›de flyvende forkyndere‹: »Også i bisamfundet er der forskellige tjenester: Bidronningen er billedet på Gudsmoderen, som skænker os Livets brød; træk-bierne, som flyver langt afsted for at samle pollen, er menighedens missionærer; de bier, som i stadet med deres vinger skaber luftstrømme omkring honningcellerne, så honningen modnes, ligner kirkens lovsangere. Og så er der dronerne, bisamfundets mystikere, de tilsyneladende unyttige, som minder os om, hvor vi har vores fred.«¹

Biavlerens bidrag

De bidrager yderst uanseeligt til herlighederne. Biavleren sikrer, at bierne får den plads, de behøver for at formere sig og samle deres guld. Hvis ikke det udviklingsrum gives, er der stor risiko for sværming. Alle ved, hvor meget rod sværmeri kan forsage i en menighed ...

Glæden ved honning

Der er ingenting, der kan sammenlignes med gyldengul, nyslynget honning. Du kan øse den i rigelig mængde over friske bær – eller på en nybagt pizza med basilikum og gedest – og byde dine venner på et måltid, de sent vil glemme.

Biernes betydning

Alle biavlere véd, hvilken betydning bierne har for hele skaberværket. Bierne er jordnære vidnesbyrd om hele Guds væsen og skabervirke og har derfor en betydning for hele kloden, som må ligge ethvert helhjertet menneske på sinde!

Opsøg gerne mere viden og læs selv om, hvor vigtig både påsken og bierne er for os alle.

1) Det norske magasin STREK, se www.strekmag.no

PP
DANMARK

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476

Afsender: Baptistkirken i Danmark, Lærdalsgade 7, st. tv., DK-2300 København S, ISSN 1901-4635